

BIULETYN ZARZĄDU REGIONU NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

IV KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW NSZZ "SOLIDARNOSCI"

W DNIACH 11 – 13 czerwca 1992 r. W HALI SPORTOWJ STOCZNI GDAŃSKIEJ ODBYWA SIĘ IV KRAJOWY ZJAZD DELEGATÓW NSZZ „Solidarność”

Delegatami Regionu Radomskiego są: ANDRZEJ BELINA, ZBIGNIEW CEBULA, KAZIMIERZ STASZEWSKI, MAREK MALYSA, BOGDAN ZAWADZKI.

Do prac Krajowej Komisji Wyborczej oddelegowano WALDEMARA WOŹNIAKA, a do Krajowej Komisji Programowej JACKA PIECZONKĘ.

STANOWISKO

Prezydium Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska oraz delegaci na Krajowy Zjazd Delegatów w dniu 06.1992 r. przyjęli następujące oświadczenie.

Wydarzenia ostatnich dni, które zegrano na oczach społeczeństwa i grożąją naszą Ojczyznę w chaosie i anarchii.

Polityka gospodarcza Rządu, nieemoc rozdrobnionego parlamentu, nieczytelnego działania urzędu prezydenckiego oraz stawianie artykułarnych interesów szczególnych grup politycznych ponad interes kraju dewaluują wartości z trudem tworzącej się demokracji.

Nie możemy pogodzić się z tym, że dominanci byłej PZPR i ich partnerzy byłej ZSL i SD oraz tajni współpracownicy UB i SB nadal będą zajmować kluczowe stanowiska w państwie. Uchwalenie ustawy tzw. „Solidarność” jest życiową koniecznością.

Żądamy od wszystkich władz państwowych i samorządowych odpowiedzialnych za byt państwa pełnego wypełniania swoich obowiązków wobec społeczeństwa. Nie możemy dłużej tolerować niekompetencji i złej wiary ze strony tych instytucji.

Nie możemy dopuścić do przepięszczenia ideałów i wielu lat walki o lepszą i sprawiedliwszą Polskę.

UCHWAŁA Nr 5/KZ/92

Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Spółce „TEFA” – Radom

W obliczu otaczających nas przemian uważamy, że siły postkomunistyczne wraz z karierowiczami politycznymi nabrały niebezpiecznego tempa działań dla wolnej i demokratycznej Polski. Ponadto prowadzenie do upadłości gospodarki rolnej i przemysłu z forsowaniem produktów zagranicznych i fikcyjnych spółek, uważamy za karygodne działanie przeciw własnemu Narodowi. Tym bardziej, że wykorzystywanie sytuacji gospodarczej przeczwaniaków, zwalnianie ludzi z pracy, zastraszanie zwolnieniem oraz niskim uposażeniem i niepewnością jutra – jest jedyną rzeczywistością dla polskiego robotnika po totalitaryzmie stalinowskim. Robotnika – na którego plecach wyjechali do władzy nowi decydenci, politycy i właściciele.

Dlatego też, NSZZ „S” winna jeszcze raz stać się faktycznym obrońcą demokracji, a zwłaszcza ludzi pracy. W związku z tym, domagamy się od Zarządu Regionu i Komisji Krajowej oraz Klubu Parlamentarnego „S” podjęcia stosownych i zdecydowanych działań w tej sprawie.

Ponadto domagamy się ustąpienia Prezydenta Lecha Wałęsy za przeszkadzanie w ujawnianiu tajnych współpracowników systemu totalitarnego i popieranie sił postkomunistycznych, a także bezwzględnego kontynuowania uchwały lustracyjnej – podjętej przez Sejm i zapoczątkowanej przez Rząd Premiera Olszewskiego z oficjalnym ujawnieniem i odsunięciem od władzy na wszystkich szczeblach byłych tajnych współpracowników SB i UB. Jednocześnie zobowiązujemy Zarząd Regionu do rozpowszechnienia naszej uchwały w prasie lokalnej, biuletynie informacyjnym i KK oraz apelujemy do wszystkich Komisji Zakładowych w Regionie, aby w trybie pilnym zajęły swoje stanowisko.

W BIULETYNIE:

str. 2

- Posiedzenie KK 4 czerwca - komunikat.
- Komunikat KK z rozmów ze stroną rządową.
- Ogłoszenie Terenowej Komisji Emerytów i Rencistów.

str. 3

- Porozumienie Rady Ministrów i KK NSZZ "Solidarność" w sprawie regół postępowania przy rozwiązywaniu sporów między administracją państwową a NSZZ "Solidarność".

str. 4

- Załącznik nr 1
- Załącznik nr 2

str. 5

- Klub Parlamentarny NSZZ "Solidarność".
- Piszemy historię naszego sztaru.

str. 6

- Nasi na Zjeździe
- Siła "Solidarności"

str. 7

- Stanowisko Sekretariatu Ochrony Zdrowia.
- Wnioski z międzyregionalnego zebrania osób niepełnosprawnych NSZZ "Solidarność".

str. 8

- Sympozjum na temat skuteczności działania związków zawodowych

Posiedzenie KK — 4 czerwca

komunikat

4.06.92 dbyło się posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ „S”. Przedmiotem obrad były następujące sprawy:

1. Przyjęto stanowisko wyrażające sprzeciw wobec koniunkturalnego traktowania problemów gospodarczych kraju jako karty przetargowej w prowadzonej przez elity polityczne walce o władzę. Nieprzystosowanie przez stronę rządową rozwiązań prawnych takich, jak oddłużenie przedsiębiorstw państwowych, zaprzestanie skarbu państwa, zasady udzielania kredytów inwestycyjnych, odejście od popiwku — pogłębia kryzys gospodarczy. Przedłużanie się obecnej sytuacji zmusi związek do wykorzystania wszelkich środków, aż do strajku generalnego włącznie.

2. Zalecono Klubowi Parlamentarnemu NSZZ „S” wstrzymanie się od głosu w głosowaniu wotum nieufności dla obecnego Rządu.

3. Zaakceptowano sprawozdanie z działalności KK z mijającej kadencji wraz ze sprawozdaniem finansowym.

4. Prośbę poszerzenia zespołu negocjacyjnego KK ds. polityki przemysłowej wystosowanej przez porozumienie Komisji Zakładowych postanowiono odłożyć do rozpatrzenia przez Komisję Krajową przyszłej kadencji.

5. Uznano za naganne działania Krajowej Sekcji Kolejarzy NSZZ „S”, która bez uzgodnienia z KK przeprowadziła ogólnopolską akcję protestacyjną oraz utworzyła z innymi związkami kolejarskimi wspólną reprezentację do negocjacji. Równocześnie zobowiązano Krajową Sekcję Kolejarzy do wycofania się z porozumienia z 13 maja br. zawartego z innymi związkami pod sankcją wyrejestrowania sekcji.

OGŁOSZENIE

Terenowa Komisja Emerytów i Rencistów przypomina o spotkaniach w PAX—ie przy ul. Traugutta 40 w każdy pierwszy wtorek miesiąca w godz. 10—13, na które zapraszamy swoich członków.

Ponadto w każdy wtorek i piątek w godz. 10—13 w siedzibie Zarządu Regionu Ziemia Radomska przy ul. Traugutta 30 wydajemy zaświadczenia na zniżki biletowe PKP.

Przewodnicząca TKEIR

KOMUNIKAT KK z 9 czerwca

z rozmów strony rządowej i reprezentacji KK NSZZ „Solidarność” w dniu 6.06.92r.

1. Strony uzgodniły, że do czasu wprowadzenia drogą ustawową stopniowych zmian zasad opodatkowania wzrostu wynagrodzeń, co prawdopodobnie nastąpi nie wcześniej niż w sierpniu br., strona rządowa opracuje projekt rozporządzenia przewidującego podwyższenie współczynnika korygującego stosowanego w podatku od wzrostu wynagrodzeń, który obowiązywałby od 1 lipca br., traktując to jako rozwiązanie doraźne. Projekt rozporządzenia strona rządowa przekaże Związkowi do dnia 15 czerwca br., celem pilnej opinii.

2. Strony uznały za zasadne skoordynowanie prac Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej i Ministerstwa Finansów nad rozwiązaniami instytucjonalnymi i prawnymi prowadzającymi do układowego regulowania płac w przyszlności. Ministerstwo Finansów uznało za zasadne odchodzenie od stosowania „popiwku”, tam gdzie procedury układowe zostaną wdrożone.

3. W sprawie zwolnień od podatku dochodowego osób fizycznych, podatników samotnie wychowujących dzieci Ministerstwo Finansów poinformowało, że poprzez projekt poselski w tej sprawie. Ustalono, że wobec rodzin wielodzietnych należy w pierwszej kolejności rozstrzygnąć funkcję zasiłku rodzinnego i rozwiązać w ten sposób problem pomocy rodzinom wielodzietnym. W przypadku niepowodzenia takiego rozwiązania (np. nieprzyjęcie projektu ustawy o zasiłkach rodzinnych przez Sejm do końca września br.) strony uzgodniły ponowne rozpatrzenie możliwości zastosowania ulg podatkowych dla osób utrzymujących rodziny wielodzietne.

4. Ustalono, że strony traktują jako tymczasowe zawieszenie waloryzacji zasiłków rodzinnych i nie później niż do końca września br. podejmą działania rozstrzygające zastosowanie mechanizmu waloryzacji w drodze ustawowej (prace w Komisjach Sejmowych) bądź w drodze cyklicznych negocjacji między związkami zawodowymi i Ministerstwem Pracy i Polityki Socjalnej.

5. Strony ustaliły, że Departament Pomocy Społecznej MPiPS prześle do

Wojewódzkich Zespołów Pomocy Społecznej informacje o tym, jak Związek ma prawo występować z rzecznika osób potrzebujących pomocy.

Jednocześnie zostanie przekazana do wszystkich wojewódzkich zespołów informacji, że nierytmiczne przekazywanie środków na realizację zadań zleconych nie może być podstawą odmowy udzielenia pomocy.

Ustalono również, że istnieje konieczność stworzenia mechanizmów oceny skuteczności pomocy społecznej.

6. Dokonano przeglądu stanu na temat:

a/ — projektu ustawy o oddziaływaniu przedsiębiorstw państwowych, zaproponował przedstawiciel projektu w nowym terminie — 9 czerwca.

— zmiany ustawy o przedsiębiorstwie państwowym ograniczy nadużywanie praw odpraw przez dyrektorów,

— stanu prac nad projektem ustawy określający nowe podziały prawne funkcjonowania ZUS i ustawy o ubezpieczeniach,

b/ omówiono funkcjonowanie programów pomocy finansowanych ze środków zagranicznych i postanowiono powołać pełnomocnika KK „Solidarność” ds. pomocy zagranicznej.

c/ w sprawie gwarancji pracowniczych strona rządowa przekazała zespołowi związkowemu (w dniu 5.06) projekt ustawy o spotkaniu rządowo — związkowego ustalono, że zostanie w trybie roboczym,

d/ strona związkowa podtrzyma propozycję powołania zespołu rządowo — związkowego do analizy nieprawidłowości w procesie przekazywania własnościowych i restrukturyzacji przedsiębiorstw,

e/ dokonano oceny prac rządowo — związkowego obszaru zagrożonych wysokim bezrobociem strukturalnym, zespół wypracował dwustronny projekt wykazu rejonów

przedstawienia KSERM z wnioskiem o ujęcie ich w stosownej Uchwale Sejmowej, które będą podlegały szczególnej, wnikliwej obserwacji; zespół kontynuował prace instrumentami ekonomicznymi stosowanymi w tych strefach.

W sprawie o zasięgu ogólnokrajowym, mających charakter branżowy, stronami są: centralne lub regionalne organy administracji państwowej (Rada Ministrów, ministrowie lub kierownicy

Rada Ministrów i Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” doszły do wspólnego przekonania, iż rozwiązywanie wielu problemów wywołujących niepokoje dużych grup pracowników nie jest możliwe przy zastosowaniu zasad postępowania określonych w ustawodawstwie związkowym. Chodzi przede wszystkim o grupowe postulaty i żądania pracowników kierowane przez różne szczeble organizacji związkowych pod adresem administracji państwowej.

Rada Ministrów i Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” uznały za konieczne ustalenie stałych reguł rozwiązywania sporów i postanowiły następująco:

Postanowienie pierwsze

W razie powstania sporu między administracją państwową a NSZZ „Solidarność” przedstawiciele odpowiednich organów administracji i władz związkowych przystąpią niezwłocznie do rozwiązania sporu według zasad i procedury określonych w niniejszym porozumieniu wraz z załącznikami.

Postanowienie drugie

1. Przedmiotem sporu mogą być wyłącznie sprawy mieszczące się w przewidzianych prawem kompetencjach związków zawodowych, zasady lub tryb postępowania w takich sprawach nie zostały określone przepisami prawa.

2. Nie jest w szczególności przeszkodą prowadzenie sporu w sprawach, których regulacja wymaga wydania lub zmiany ustawy.

Postanowienie trzecie

Na każdym etapie rozwiązywania sporu jego strony będą dążyć do zawarcia porozumienia,

a) przestrzegać powszechnie przyjętych zasad, b) wzajemnie uwzględniać interesy, w stopniu nie przeszkadzającym interesom szerszej społeczności,

c) stosować wyłącznie argumenty merytoryczne, d) udostępniać wzajemnie informacje, dotyczące przedmiotu sporu, z zachowaniem przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.

Postanowienie czwarte

1. W sporach o zasięgu ogólnokrajowym, mających charakter branżowy, stronami są: centralne lub regionalne organy administracji państwowej (Rada Ministrów, ministrowie lub kierownicy

urzędów państwowych) oraz Komisja Krajowa.

2. W sprawach dotyczących całej branży lub zawodu stronami są: ministrowie lub kierownicy urzędów centralnych właściwi ze względu na przedmiot sporu oraz Krajowe sekretariaty branżowe posiadające pełnomocnictwo do reprezentowania krajowych władz Związku w sprawach stanowiących przedmiot sporu.

3. W sprawach ponadzakładowych o zasięgu lokalnym (obszar gminy, województwa, regionu) stronami sporu są: wojewoda oraz zarząd regionu.

4. Spory lokalne mogą być rozpatrywane na szczeblu centralnym, a zakładowe na szczeblu lokalnym lub centralnym, jeżeli charakter sporu rodzi problemy, których rozwiązanie mieści się w kompetencjach naczelnych i centralnych organów administracji lub wojewody; przeniesienie sporu na szczebel lokalny wymaga uzyskania

1. Sprawy objęte protokołem rozbieżności mogą być, za zgodą stron, przedmiotem dalszych negocjacji z udziałem mediatora.

2. Mediatora ustalają wspólnie strony sporu. Jeżeli strony sporu nie postanowią inaczej, koszty udziału mediatora w negocjacjach ponoszą obie strony w częściach równych.

3. Strony obowiązane są ułatwić mediatorowi wykonywanie zadania, w szczególności przez udzielanie mu odpowiednich informacji oraz stosowanie się do procedury mediacji ustalonej wspólnie z mediatorem.

4. Negocjacje prowadzone z udziałem mediatora kończy podpisanie porozumienia lub sporządzenie protokołu rozbieżności.

Postanowienie dziewiąte

1. Porozumienie kończące spór może być wypowiedziane przez każdą ze stron. Wypowiedzenie wymaga pisemnego uzasadnienia.

2. Okres wypowiedzenia wskazany przez stronę nie może być krótszy niż 30 dni i biegnie od daty zawiadomienia drugiej strony.

Postanowienie dziesiąte

1. W razie nieosiągnięcia porozumienia rozwiązującego spór, każda ze stron może zwrócić się do Komisji Arbitrażu o wydanie orzeczenia co do całości lub części przedmiotu objętego protokołem rozbieżności.

2. W skład komisji wchodzi: po dwóch członków, wyznaczonych przez

każdą ze stron sporu z listy arbitrow oraz przewodniczący — superarbitr, wyznaczany spoza listy przez członków Komisji.

3. Listę arbitrow tworzy się przy Ministerstwie Pracy i Polityki Socjalnej z osób wskazanych przez naczelną i centralne organy administracji państwowej oraz przez Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”.

4. Orzeczenie arbitrażowe nie jest dla stron wiążące.

5. Orzeczenie arbitrażowe kończy spór rozstrzygany zgodnie z procedurą zawartą w niniejszym porozumieniu.

6. Procedura postępowania przez Komisję Arbitrażu stanowi załącznik nr 2 do niniejszego porozumienia.

Postanowienie jedenaste

1. Porozumienie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia podpisania i obowiązuje do czasu jego wypowiedzenia przez jedną ze stron.

2. Okres wypowiedzenia wynosi 30 dni.

3. Po upływie 6 miesięcy od daty wejścia w życie porozumienia strony dokonyją przeglądu funkcjonowania zawartych w nim porozumień.

Warszawa, dnia 29 maja 1992 r.

POROZUMIENIE
Rady Ministrów
i Komisji Krajowej Niezależnego Samorządnego
Związku Zawodowego "Solidarność"
w sprawie reguł postępowania przy rozwiązywaniu
sporów
między administracją państwową
i Niezależnym Samorządnym Związkiem
Zawodowym "Solidarność"

zgody stron niniejszego porozumienia.

Postanowienie piąte

1. W razie postanowienia sporu pełnomocnieni przedstawiciele stron, określonych w postanowieniu poprzedzającym, przystąpią niezwłocznie do negocjacji. Procedura postępowania negocjacyjnego stanowi załącznik nr 1 do niniejszego porozumienia.

2. Żadna ze stron nie może odmówić żądania przystąpienia do negocjacji w sprawach stanowiących przedmiot sporu określony niniejszym porozumieniem.

Postanowienie szóste

1. Postępowanie negocjacyjne winno przebiegać kolejno w następujących etapach:

a) przygotowanie negocjacji, b) negocjacje właściwe, c) realizacja przyjętych ustaleń.

Postanowienie siódme

1. Negocjacje właściwe winny rozpocząć się w ciągu 7 dni od terminu spotkania wyjaśniającego, kończącego przygotowania negocjacji, chyba że strony ustalą inaczej.

2. Negocjacje właściwe kończy podpisanie porozumienia lub sporządzenie protokołu rozbieżności.

Postanowienie ósme

Załącznik nr 1

Procedura postępowania negocjacyjnego

1. Przygotowanie negocjacji

A. Wspólna identyfikacja problemów, które mają stanowić przedmiot negocjacji i ewentualne określenie przez strony postulowanego przez strony ich rozwiązania:

- zgłoszenie postulatów przez stronę związkową oraz ich uzasadnienie,
- wstępne określenie stanowisk stron i zaprezentowanie argumentacji.

B. Zorganizowanie w terminie 14 dni od zgłoszenia postulatów wraz z uzasadnieniem spotkania wyjaśniającego, które by przewidywało:

- wstępną ocenę możliwości ekonomicznych finansowych realizacji zgłoszonych postulatów i określenie ewentualnych ograniczeń w tym zakresie,
- dokonanie selekcji zgłoszonych postulatów,
- sprecyzowanie i uzgodnienie przedmiotu negocjacji właściwych,
- ustalenie szczebli kompetencyjno-decyzyjnych właściwych dla uzgodnionej problematyki negocjacyjnej,
- ocenę skutków społeczno-ekonomicznych postulowanych

Załącznik nr 2

Procedura postępowania przed Komisją Arbitrażu

1. Komisja Arbitrażu, zwana dalej „Komisją”, rozpatruje spór, jeżeli nie został on rozstrzygnięty w trakcie postępowania negocjacyjnego.

2. Strona sporu powinna w ciągu 7 dni od dnia podpisania protokołu rozbieżności poinformować drugą stronę o zamiarze poddania sporu rozstrzygnięciu Komisji oraz określić zakres przedmiotu sporu przekazywany Komisji do rozstrzygnięcia.

3. Druga strona sporu nie może uchylić się od udziału w postępowaniu przed Komisją.

4. W ciągu 7 dni od przekazania informacji o zamiarze poddania sporu rozstrzygnięciu Komisji obie strony wyznaczają swoich członków Komisji z listy arbitrow i ustalają miejsce i termin pierwszego posiedzenia.

przez strony sposobów realizacji postulatów,

- wzajemną wymianę informacji, dotyczących obiektywnych warunków zagadnień, stanowiących uzgodniony przedmiot negocjacji (uwarunkowania ekonomiczne i społeczne w perspektywie lokalnej, branżowej i ogólnokrajowej),
- uzgodnienie stanowisk w sprawie źródeł informacji uznawanych wspólnie za wiarygodne i możliwe do wykorzystania podczas negocjacji właściwych (zestaw dokumentów źródłowych, analizy ekspertów, itd),
- opracowanie i przyjęcie harmonogramu negocjacji oraz rozstrzygnięcie kwestii programowych i techniczioproceduralnych; w szczególności określenie składu zespołów negocjacyjnych oraz ewentualnie powołanie podzespołów roboczych,
- ewentualne powołanie wspólnych zespołów roboczych, odpowiedzialnych za realizację uzgodnień, dotyczących problemów rozwiązywanych w trakcie spotkania wyjaśniającego,
- poinformowanie opinii publicznej o terminach, miejscu i przedmiocie negocjacji.

2. Negocjacje właściwe

A. Bezpośrednie rokowania stron na posiedzeniu plenarnym delegacji oraz obrady powołanych ewentualnie podzespołów roboczych.

5. Na pierwszym posiedzeniu członkowie Komisji wyznaczają przewodniczącego – superarbitra spoza listy arbitrow i ustalają miejsce i termin posiedzenia Komisji.

6. Komisja rozstrzyga spór stosując zasady postępowania określone w pkt. 7–14. Komisja może przyjąć dodatkowe zasady postępowania, które będzie stosowała w toku rozstrzygnięcia sporu.

7. Komisja rozstrzyga spór z udziałem przedstawicieli stron sporu, których zawiadamia o miejscu i terminie posiedzeń Komisji.

8. W trakcie posiedzeń Komisja bada protokół rozbieżności, inne dokumenty istotne dla rozstrzygnięcia sporu, a także może wezwać przedstawicieli stron sporu do przedstawienia stanowisk stron lub do złożenia dodatkowych wyjaśnień.

9. Komisja nakłania strony do zawarcia porozumienia, a jeżeli do zawarcia porozumienia nie dojdzie, wydaje orzeczenie.

10. Treść porozumienia zawartego przed Komisją powinna być

Celem negocjacji jest:

- określenie zagadnień, strony zgodnie oceniają, nadające się do osiągnięcia natychmiastowego porozumienia; podjęcie próby maksymalnego zbliżenia stanowisk w sprawach,
 - ustalenie spraw spornych, nie rokują szybkiego osiągnięcia porozumienia; podjęcie próby maksymalnego zbliżenia stanowisk w tych sprawach
 - określenie perspektywy czasowej ewentualnych terminów ponowienia negocjacji w sprawach nie zakończonych porozumieniem.
- B. Podpisanie porozumienia i sporządzenie protokołu bezpieczeństwa.
- C. Ustalenie harmonogramu dalszych posiedzeń, ich problemów oraz planowanych przez strony działań w sprawach objętych przedmiotem negocjacji.
- D. Ewentualne powołanie zespołów w celu podjęcia długofalowych negocjacji w kwestiach najbardziej spornych.
- E. Opracowanie komunikatu kończącego rozmowy i podanie wiadomości publicznej.

3. Realizacja ustaleń

Bieżąca kontrola realizacji ustaleń w trybie uzgodnionym przez strony, szczególnie poprzez realizowanie spotkań przeglądowych

zamieszczona w protokole posiedzenia Komisji i stwierdzona podpisami przedstawicieli stron.

11. Jeżeli nie postanowi inaczej, orzeczenie zapada większością głosów na naradzie niejawniej.

12. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) skład Komisji,
- 2) datę wydania orzeczenia,
- 3) określenie stron sporu,
- 4) rozstrzygnięcie i uzasadnienie,
- 5) podpisy członków Komisji w pełnym składzie.

13. Orzeczenie doręczane stronom sporu, w ciągu 7 dni od jego wydania.

14. Jeżeli Komisja nie postanowi inaczej, każda ze stron sporu pokrywa koszty postępowania związane z udziałem w sprawie jej przedstawicieli oraz wyznaczonych przez nią arbitrow i kosztami związanymi z udziałem w postępowaniu przed Komisją – superarbitrow i kosztami związanymi z udziałem w postępowaniu przed Komisją – superarbitrow w częściach.

KLUB PARLAMENTARNY NSZZ „Solidarność”

Komunikat I

Klub Parlamentarny NSZZ „Solidarność” informuje:

1. W sytuacji pogłębiającego się kryzysu politycznego, realizując misję i wolę, Klub Parlamentarny NSZZ odbył spotkanie z Premierem Adamem Olszewskim i Prezydentem Lechem Wałęsą. Mimo wysiłków i działań Klubu mediacja zakończyła się niepowodzeniem.

2. Uczestnicząc w politycznych i przetargach, Klub Parlamentarny NSZZ nie uczestniczył w politycznych i przetargach.

3. Postawie „Solidarność” zgodnie przyjętą dyscypliną głosowali przeciw kandydaturze prezesa PSL Lech Wałęsa na stanowisko premiera. Postkounistyczne warunki realizacji procesu demokratyzacji i reform gospodarczych – oczekiwaniemi NSZZ „Solidarność”.

4. Na podanej przez Ministra Spraw Wewnętrznych liście osób, które znalazły w aktach SB, znalazło się 4 członków naszego Klubu. W stosunku do jednej popelniono pomyłkę. Wewnętrznie oficjalnie Minister Spraw Wewnętrznych oświadczenia zaprzeczające Klubu podjął próbę sprawdzenia i prowadzi decyzję o wykluczeniu osób z Klubu NSZZ „S”, ze względu na zobowiązanie do złożenia mandatów parlamentarnych.

5. Klub Parlamentarny NSZZ „Solidarność” po zapoznaniu się z przedłożoną wersją ustawy o budżetowej pozytywnie ocenił i bezrobociu, o opiece społecznej i o zmianie ustawy o Pracę celem rzetelnego patrzenia w zwykłym trybie i budżetowej proponowane przez „Solidarność” zapisy o powiększeniu /cd. na str. 8/

Piszemy historię naszego Sztandaru

3 CZERWIEC 1992r.

Dla upamiętnienia pierwszej rocznicy pobytu w naszym mieście Ojca Św. Jana Pawła II – Ordynariusz Diecezji Radomskiej ks. bp. Edward Materski ogłosił trzy dni modlitw w miejscach, gdzie Papież wówczas zatrzymał się.

W drugim dniu odprawiona została Msza Św. przed Kamieniem – Pomnikiem „Czerwiec '76, której przewodniczył Ordynariusz Radomski, a homilię wygłosił ks. bp. Adam Odzimek.

W uroczystości udział wzięły poczty sztandarowe: Regionalnej NSZZ „Solidarność”, Ziemia Radomska, Komisji Terenowej NSZZ „S”, – Pionki, Komisji Zakładowych NSZZ „S”: Zakładów Metalowych Radom, Pronitu Pionki, Polmetal Radom, Radoskóru Radom oraz Sztandary Bojowe Armii Krajowej i Sztandar Radomskiego Klubu Inteligencji Katolickiej.

Po Mszy Św. złożone tu zostały wiązanki kwiatów. W uroczystości uczestniczyła orkiestra wojskowa z miejscowego garnizonu.

Trzymając Sztandar Solidarności w miejscu, gdzie tyle lat tu trwałem, spoglądałem na uczestników tej uroczystości. Dostrzegłem nieliczne znajome twarze z dawnych tu spotkań. Pomimo uciążliwości życia i przeciwności losu przyszli i dziś tutaj. Przyszli i inni anonimowi uczestnicy, przeważnie ludzie spokojni i biedni: emeryci, renciści oraz ludzie żyjący z pracy rąk, której może zabraknąć już jutro. Smutne ich twarze i zawiedzione spojrzenia, ale nie do końca – jakby z iskrą nadziei w oczach. Przecież zawsze tu przychodzili, aby tę nadzieję podtrzymywać. Przyszli więc i teraz. To właśnie Ci uczestnicy wiele wnieśli w dzieło naszych przemian, a niewiele zyskali. Nie wielu było jednak tych, co zyskali najwięcej, obejmując stanowiska, zaszczytne funkcje, czy też zbilisy fortuny. Tych już takie uroczystości nie interesują.

Ludzie, rozchodząc się po wspólnej modlitwie spod Pomnika – Symbolu, choć pokręcał głowę – myśleli co przyniesie jutro.

4 CZERWIEC 1992 r.

– przyniósł jednak tym ludziom i wszystkim uczciwym Polakom najgorszą. Już w nocy rozegrał się dramat w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej.

Zachowując pozory legalności i działając w zmyśle – rozprawiono się z polską demokracją. Dotąd nikt łącznie z Prezydentem, nie potrafił powstrzymać upadku Polski, którą rozkrada się i niszczy, spychając ludzi do nędzy kosztem bogacenia się złodziei.

Teraz z taką siłą i konsekwentnie uderzono w Rząd i jego Premiera – Jana Olszewskiego, który jako pierwszy ruszył gospodarkę oraz dostrzegł przyczyny zła i zaczął je usuwać.

Co spowodowało ten pośpiech i gorączkowe działanie przeciwników Premiera?

Otóż Rząd przystąpił do realizacji uchwały Sejmu w sprawie ujawnienia agentów i współpracowników UB i SB. A więc agenci funkcjonujący w różnych strukturach władzy poczuli się zagrożeni. Zaczęli bronić swoich pozycji. Jest ich tam chyba dużo i to na eksponowanych stanowiskach oraz muszą mieć mocnych protektorów, bo jak narazie wyszli obroną ręką.

Rząd Jana Olszewskiego został odwołany, a władza przekazana w ręce obozu postkomunistycznego.

Tak więc zwycięstwo obozu solidarnościowego z 4 czerwca 1989r. i zapoczątkowany proces reform, znalazły finał po trzech latach, też 4 czerwca.

Tej samej nocy przejęto strategiczne resorty oraz radio i telewizję.

Plombowano pomieszczenia, dokonywano rewizji osobistych i przesłuchali ludzi. Czynili to również wyspecjalizowani dawniej, byli funkcjonariusze SB. Znamy już takie działania z 13 grudnia 1981r.

Tego haniebnego czynu dokonano też w nocy, bo złoczyńcy zawsze atakują nocą.

Smutną refleksją, tej smutnej sprawy – jest to, że wszystkie działania odbywały się pod presją i pod osobistym nadzorem Prezydenta. Wynika z tego, a potwierdzają to wcześniejsze działania Lecha Wałęsy, że to nie był nasz Prezydent.

Chorąży Regionalnego Pocztu Sztandarowego NSZZ „Solidarność”, Ziemia Radomska – PIOTR KOZAKIEWICZ

Pierwszy dzień Zjazdu NASI NA ZJEŹDZIE

W pierwszym dniu Zjazdu, 11 czerwca w posiedzeniu plenarnym, otwierającym IV Krajowy Zjazd Delegatów „Solidarności” w charakterze gości udział wzięli: ks. bp. Gocłowski, posłowie i senatorowie, w tym Klub Parlamentarny „S” z Marszałkiem Senatu T. Chechłowskim na czele.

Jeszcze przed rozpoczęciem Zjazdu pracowały: Komisja ds. zmian w statucie i Komisja programowa, która przyjęła wstępną wersję uchwały programowej. W pracach tej ostatniej uczestniczył nasz delegat – Jacek Pieczonka z Muzeum Wsi Radomskiej.

Pierwszy dzień Zjazdu wypełniły: zatwierdzenie programu, ordynacji wyborczej, regulaminu Zjazdu, powołanie komisji zjazdowych do obsługi przyjętego programu.

Do Komisji Skrutacyjnej do głosowania tajnego weszło naszych dwóch delegatów: Kazimierz Staszewski i Bogdan Zawadzki.

Do Komisji Skrutacyjnej do głosowań jawnych wybrano kolejnego naszego delegata – Zbigniewa Cebulę.

Oficjalnymi kandydatami na przewodniczącego Komisji Krajowej są: były przewodniczący Marian Krzaklewski, przewodniczący Regionu Mazowsze – Maciej Jankowski oraz Andrzej Steczyński.

Jak relacjonuje nam Jacek Pieczonka delegacja narzekają na niedopiętą organizację Zjazdu, a na sali panuje napięcie związane z ostateczną odpowiedzią, czy Związek pójdzie na rozwój struktur branżowych.

UWAGA

Następny biuletyn poświęcony głównie IV Zjazdowi ukaże się w piątek 19 czerwca. W nim również relacja ze spotkania w „Radoskórze”, która ze względu na ograniczoną objętość bieżącego biuletynu nie zmieściła się.

Kolejny biuletyn wydany zostanie przed rocznicą wydarzeń Czerwca '76, we wtorek 23 czerwca.

SIŁA SOLIDARNOŚCI

Wraz z przekształceniem się „Modaru” w spółkę Clothing Company zakładowa „Solidarność” rozpadła się. Wydawało się, że mechanizmy s p r y w a t y z o w a n e g o przedsiębiorstwa działają w pozytywny sposób. Jednak już po niedługim czasie okazało się, że wzmocniona pozycja zarządu spółki, a szczególnie p. prezes Ewy Boguckiej, ujawnia się przede wszystkim w aroganckim traktowaniu podwładnych, a zarobki mimo nawatu pracy, nierewelacyjne.

Część Załogi postanowiła bronić swych praw poprzez utworzenie związku zawodowego „Solidarność”. Okazało się, że nie jest to takie proste.

Ukonstytuowany 20 stycznia br. komitet założycielski długo jeszcze miał się borykać z przeciwnościami, zanim udało się wybrać statutowe władze zakładowej „S”. Kilkakrotnie próby zwołania zwołania zebrania wyborczego napotykały na konsekwentny opór p. prezes Boguckiej, który wzmógł się, gdy „Solidarność” zwróciła się o udostępnienie dokumentacji związanej z powstaniem spółki. Kolejny uzgodniony termin zebrania, 23 marca – został przesunięty przez p. prezes na 30 marca. Ten czas, jak się później okazało, miał posłużyć rozprawieniu się z „Solidarnością”.

Decyzja o zwolnieniu 10 pracowników – członków związku, zapadła 18 marca, ale nie wszyscy byli w tym dniu obecni. Wręczenie wypowiedzeń tylko części z nich, mogłoby przetrzeć pozostałych. Anuż wymknęłyby się osoby, na których zwolnieniu p. prezes szczególnie zależało.

Gdy zjawili się 23 marca w komplecie, powitano ich wypowiedzeniami.

Obecny przewodniczący Komisji Zakładowej „S” – Bolesław Adamski (aktywny podczas organizacji związku) oraz dwóch członków „S” – otrzymali 3 – miesięczne wypowiedzenia z pracy.

Powód: reorganizacja zakładu. Przewodnicząca Komitetu Założycielskiego „S” – p. Barbara Dalewska (również dobrze znająca i broniąca swych praw) i 6 pracownic – zostały zwolnione karnie za rzekome usiłowanie wyłudzenia od spółki kwoty pieniędzy. Wykorzystano fakt

niewłaściwego sporządzenia pracy, czego przyczyną niedopracowany technologiczny, a co wykraczał zakres obowiązków zwolnionych pracownic. Ale w tym wypadku metoda była dobra, byle pro

do celu. Tak więc siedem kobiet, chciały jedynie solidnie pracować przy tym zachować swą godność i mieć możliwość obrony swych praw – z dnia na dzień zostały pozbawionych pracy.

Pani prezes uważała, że gdy „Solidarność” znajdzie się za resztą Załogi o niej zapomni.

I tu p. Ewa Bogucka pomyliła się. W chwili, gdy 28 marca w siedzibie Zarządu Regionu odbywał się odwołany zebranie wyborcze, członków „S” w Clothing Company wzrosła z 64 do 119 osób.

Wyprowadzona poza zasięg „Solidarność” odrodziła się w cenniejszej postaci, bo w solidaryzacji międzyludzkiej.

O zwolnionych pracownikach pozbawionych z dnia na dzień środków do życia, nie zapomni Załoga. Najpierw „taśma” złożyła na pomoc finansową dla p. Boguckiej, później przed Wielkanocnymi całą wspomogła wszystkie koleżanki.

I właśnie ta szczególna Solidarność pozwoliła tej drugiej „Solidarności” powrócić do firmy.

Wszystkie dziesięć zwolnionych osób odwołało się do Sądu Pracy, wszystkie dziesięć sąd przywrócił do pracy, a uzasadnienie brzmiało: konsultacji ze związkami zawodowymi i szykanowanie ze strony pracodawcy. Zwolnionym pracownikom sąd przyznał odszkodowania za niespełnienie zobowiązań bez pracy.

Jak się okazuje p. prezes dalszym ciągu nie chce przyznawać wiadości faktu, że każdy ma prawo do obrony godności i swych praw, próbuje wszelkimi sposobami doprowadzić do skłócenia za wytworzenia atmosfery niepokoju.

Pozwolę sobie na małą retrospekcję. Mam nadzieję że tej dzielnej Załogi solidarność i „Solidarność” do

I jeszcze informacje z ostatniej chwili. W prokuraturze na rozprawie oczekują dwa doniesienia: jedno o uniemożliwianiu działalności związkowej i drugie o podejrzeniu zasadności utworzenia spółki wniesionego do spółki.

Anna Rajchert

STANOWISKO Sekretariatu Ochrony Zdrowia

Sekretariat Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność” zdecydowanie sprzeciwia się decyzji Komisji Gospodarczej i Finansów o szukaniu oszczędności w wydatkach budżetowych w tym w podwyższeniu płacy krajowej. Ostatnie podwyższenie płacy krajowej w 1991 r., co z powodu inflacji i kosztów utrzymania oznacza spadek realnych dochodów do poziomu od 70 % do 80 % płacy krajowej. Wobec tego, że budżet państwa jest kontrolowany przez Sejm, a wydatki państwa są kontrolowane przez Sejm, jednocześnie zwracamy uwagę na wykorzystanie przez rząd innych źródeł dochodów: dochodów z podatku dochodowego z kapitału, ma to miejsce w wielu krajach, dochodów z akcji i oprocentowania depozytów bankowych). Szacunkowe koszty z tego tytułu do końca roku wyniosłyby 5-6 bln zł.

Sekretariat Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność” popiera działania Komisji Rehabilitacji i Służby Zdrowia Regionu w postaci demonstracji w dniach 12-14 czerwca br.

W dniach 12-14 czerwca, 1992

Regionu

zaprasza członków Komisji Rehabilitacji i Służby Zdrowia Regionu na posiedzenie zarządu w dniu 17.06.1992r. na godz. 12-14, które odbędzie się w siedzibie

APROSZENIE

Regionu
zaprasza członków
Komisji Rehabilitacji
i Służby Zdrowia Regionu
na posiedzenie zarządu w
dniu 17.06.1992r. na
godz. 12-14, które
odbędzie się w siedzibie

WNIOSKI

z międzyregionalnego zebrania Osób Niepełno-sprawnych NSZZ „S”, które odbyło się 30.05.92r. we Wrocławiu.

1. Zebrani po zapoznaniu się z pismem l.dz. KS/45/92, a dotyczącym zwołania IV Krajowego Zjazdu Delegatów Sekcji postanawiają arbitralnie narzucony klucz wyborczy uznać za obowiązujący.

2. Zebrani poddali w wątpliwość realność informacji o terminie Zjazdu 12-14.06.92 i jako termin ostateczny przyjmują datę 30.06.92r. W przypadku niezorganizowania Zjazdu w podanym terminie, zebrani podejmą nadzwyczajne środki w celu jego zwołania.

3. Zebrani wnoszą o powołanie domenie Regionalnych Sekcji o ostatecznym (a nie przypuszczalnym) terminie Zjazdu z podaniem n/w informacji:

– imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za organizację (tel. fax, adres)

– określenie kosztu pobytu delegata

– określenie w jakim zakresie Zjazd będzie dofinansowany przez KK Związku i KK Sekcji.

4. Zebrani po zapoznaniu się z protokołami i Uchwałami z posiedzeń w Szczecinie i Warszawie przyjęli je do akceptującej wiadomości jednogłośnie.

Za Sekcje Regionalne: Małopolski, Radomia, Łodzi, Konina, Opola, Legnicy, Wałbrzycha, Łęczyńskiego, Mazowsza i Dolnego Śląska przewodniczący Regionalnej Komisji Koordynacyjnej Osób Niepełnosprawnych i Spółdzielni Inwalidów przy ZR NSZZ „S”
Dolny Śląsk – Marek Dubiłowicz

KOLONIE

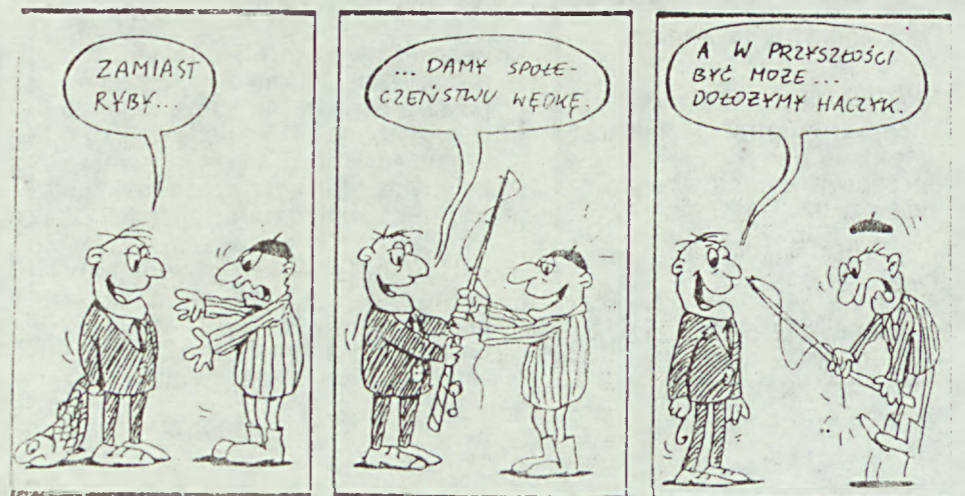
Komisja ds. socjalnych przy Zarządzie Regionu informuje, że organizuje kolonie letnie dla dzieci trudnosytuowanych członków związku:

1. W Ryczywole (Puszcza Kozieniecka, domki campingowe, basen) w terminie 18.08 – 31.08 br. – dla 30 dzieci – odpłatność uczestnika 400 tys. zł.

2. Obóz pod namiotami w Łazach (nad morzem) w terminie 14.07 – 3.08.br. – dla 15 dzieci – odpłatność uczestnika 500 tys. zł.

Kwalifikacji na podstawie kwestionariuszy dokona poszerzona Komisja Socjalna do dnia 17 czerwca.

Osoby, którym przydzielono miejsca na kolonie winni odebrać karty kwalifikacyjne z Zarządu Regionu, a następnie wypełnione zwrócić do dnia 30.06.1992r.

PHP-POLSKI TYTOŃ

RADOM

**POLECA
S W O J E
USŁUGI**

DLA KAŻDEGO PALACZA

Prowadzimy sprzedaż hurtową, półhurtową i detaliczną po najniższych cenach.

Szczególnie polecamy własne wyroby :

KOSYNIER z filtrem , KOSYNIER bez filtra , HUZAR , WIARUS , POLO
Papierosy z importu :

HI-lite, WAVE, MILD SEVEN, SEVEN STARS

Produkcji japońskiej - nowość na naszym rynku
Prosto z USA

AMERICAN lights, AMERICAN FULL FLAVER

Ponadto polecamy do nabycia wszystkie gatunki krajowe na dogodnych warunkach płatności i atrakcyjnych cenach.
Prowadzimy sprzedaż półhurtową na warunkach preferencyjnych.

Szczegółowe informacje:

PHP "POLSKI TYTOŃ" Radom ul. Tartaczna 29 tel. 31- 30 - 44 w 314, 315, 316 fax 236 - 30

/dok. ze str 3/

budżetu przeznaczanego na inwestycje w gminach zagrożonych bezrobociem i przyznaniu funduszy na zakup produkcji polskiego przemysłu zbrojeniowego i lotniczego.

W trakcie głosowania postowie Klubu Parlamentarnego NSZZ „S” optowali za wnioskiem mniejszości zmierzającym do wypłaty wynagrodzeń sfery budżetowej waloryzowanych od 1 maja.

2. Rezygnację z członkostwa w Klubie złożył poseł Tadeusz Jedynak. Sekretarz Klubu – Marek Zieliński

Agencja

Usługowo-Handlowa

"MIARA"

26-600 Radom ul. Grzybowska
4/6
tel. 400-51 w 17, 400-57.

realizuje usługi w zakresie:

- projektowanie i montaż elektronicznych systemów przeciwwłamaniowych oraz telewizji użytkowej.

oferuje dostawy:

- wodomierzy
- ciepłomierzy
- automatyki ciepłowniczej /firmy Dantoss/

SYMPOZJUM

W dniach od 31 maja do 5 czerwca odbyło się sympozjum na temat „Skutecznej działalności związków zawodowych”. Organizatorem była „Solidarność” służby zdrowia, która do udziału w nim zaprosiła przedstawicieli amerykańskich związkowców z SEJU AFL-CIO.

W skład delegacji amerykańskiej wchodził sekretarz skarbnik SEJU ALF-CIO, Dick Cordtz, David Rodlich, Martin Forrester, William Borweegen. Ze strony polskiej udział wzięli przedstawiciele NSZZ „Solidarność” służby zdrowia z całej Polski.

Odbyły się również spotkania z kandydatami na fotel przewodni czącego, Marianem Krzaklewskim i Andrzejem Steczyńskim.

Goście nakreślili drogę rozwojową centrali związkowej od 1947 r. i podzielił się swoimi zwycięstwami i porażkami. Zwrócili nam uwagę, że firmy zachodnie które będą wchodzić na teren Polski będą wymagać pewnych ulg, a w szczególności ograniczenia działalności NSZZ „Solidarność” w ich zakładach.

My natomiast powinniśmy domagać się, by w naszym prawodawstwie była klauzula uniemożliwiająca zakładanie zagranicznych przedsiębiorstw, bez

podpisania umowy z „Solidarność” określającej zatrudnianych w nich pracowników. Ze swojej strony deklarują w postaci informacji o zakładach Kanady, o działalności związków tych firmach, a także o przestrzeganiu przepisów dotyczących ochrony środowiska.

Podkreślali fakt, że w te miliony dolarów wydawane walce ze związkami zawodowymi. Józef Śpiłski

**BIULETYN INFORMACYJNY
ZARZĄDU REGIONU NSZZ
"SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA**

26-600 Radom
ul. Traugutta 30
tel. 238-04, 251-61

Redakcja - Anna Rajchert
Skład - MW

Wykonano przy udziale sprzętu
darmowanego w dotacji
Instytutu Wzrostu Ludzkiego

AFL-CIO

Exemplarz bezpłatny